

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' ἑβδομον μετροῦντες χρόνον
'στὴν γῆν ἐδρεύομεν τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κι' ἑννιακόσα
κι' ἡ φυλή μας πάντα ὄρωσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολά, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον — δ' ἅ τ' ὀ φράγχα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὄμως μέρη — δέκα φράγχα καὶ 'στὸ χέρι.

Εἰς γῶσιν φέρομεν παντός εὐμούσου τσελεπή
ὅτι παλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπή
πρὸς δύο εἰκοσάφραγχα, κι' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θά πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τελεή.

Δεκεμβρίου δεκαεξή,
τὸ περίσσευμα θά τρέξη.

Δεκαεξή κι' ἑπτακόσα,
ἐβγαλε πουλιὰ μιά κλωσά.

Γενέθλια τοῦ Βασιλῆ κι' ὁ Φασουλῆς μὲ τὰ βιολιά.

Ψηλά 'στ' Ἀνάκτορα κυτῶ
τοῦ Μεγαλειότατου...
τὸν Βασιλῆ μας χαιρετῶ
γιὰ τὰ γενέθλιά του.

Νέος πατέρας μὲ παιδιὰ νέος παππούς μ' ἐγγόνια,
κλείνεις, Μεγαλειότατε, πενήντα πέντε χρόνια,
καὶ μπαίνεις τώρα μιά χαρὰ μὲς 'στὰ πενήνταεξή,
κι' ὁ τροβαδοῦρος Φασουλῆς τὴν λύρα του θά παίξη.

Σπιθοβολοῦνε τῶν παιδιῶν κι' ἐγγόνων σου τὰ μάτια
κι' εὐχαῖς ἀπ' ὅλα δέχεται τοῦ κόσμου τὰ Παλάτια,
κι' ἐγὼ, ρητορικότατον τῆς Ρωμηοσύνης θρέμμα,
τρὶς χαιρετῶ τὸν Βασιλῆ, τρὶς χαιρετῶ τὸ Στέμμα,
καὶ τρέχω 'στὰ συσσῆτα μὲ πλῆθος τρισσαθλίων
ἀπληρωτέι καὶ χάρισμα νὰ τὴν παραγεμίσω,

καὶ μ' ὄλους τὴν ἐπέτειον αὐτῆν τῶν γενεθλίων
χορτάτος καὶ χαροῦμενος νὰ τὴν ὑπερυμνίσω.

Χαρὰς ἡμέρα σήμερα, φέρετε μου μακαρόνια,
κι' ὁ Βασιλῆς μας ἐκλείσε πενήντα πέντε χρόνια.
'Στὸν κόσμο τὸν ἐφήμερο, ποῦ τὸν καιρὸ μας χάνομε,
δὲν ξέρομε τί θέλομε, δὲν ξέρομε τί κάνομε.
Γιορτάζομε γενέθλια κι' ἕμεις καὶ τὰ παιδιὰ μας,
καὶ κάθε χρόνον κλείσιμο ξανοίγει τὴν καρδιά μας.

Κυτῶ ζω κόσμο μὲ λίλια
νὰ δρασκελίξη Βασιλῆ,
τοῦ Παλατιοῦ σου τὰ σκαλιά.
Μπαίνω κι' ἐγὼ φαμελικῶς 'στὴν αἰθούσαν τοῦ Θρό-
νου...
νὰ τὰ χιλιάσης, Βασιλῆ... νὰ ζήσῃς... καὶ τοῦ χρόνου.

